

Elmondandó egyszer minden buszonnegy órában

Ki ezen imát kívánja mondani, emelkedjen fel és forduljon Istenhez, álltában nézzen jobb, majd bal felé, mintha az Úr, a Legirgalmasabb, a Könyörületes irgalmát várná. Majd pedig szóljon emígyen:

Ó, Te, Ki minden nevek Ura és a mennyek Teremtője vagy! Azok nevére könyörgök Hozzád, kik a Te láthatatlan Lényegednek, a Legmagasztosabbnak, a Mindenek Felett Dicsőnek Hajnalai, tedd imám tűzzé, mely porrá égeti azon fátylakat, melyek engem a Te szépségedtől elválasztanak, és tedd lámpássá, mely Jelenléted óceánjához vezet engem.

Majd emelje kezét esdőn Isten felé – áldassék Ő és magasztaltassék – és mondja:

Ó, Te, a világ Vágya és a népek Szerelme! Látod, Hozzád fordulok, megszabadulok minden kötődéstől, mely Rajtad kívül bárki máshoz fűz, és a Te kötelékedbe kapaszkodom, melynek rezgései felkavarták az egész teremtést. Szolgád vagyok, ó, Uram, és fia a Te szolgádnak. Lásd, készen állok én akaratodnak és vágyadnak engedelmeskedni, és

semmi mást nem óhajtok, csak kedvedet. Irgalmad tengerére és kegyelmed Napcsillagára kérlek, cselekedj a Te szolgálóddal, mint tetszik és kedved tartja. Hatalmadra, mely messze fölötte áll minden említésnek és dicsőítésnek! Amit Te kinyilatkoztatasz, az az én szívem vágya, és azt szereti lelkem. Ó, Istenem, én Istenem! Ne reményeimet és cselekedeteimet nézd, hanem akaratodat, mely körülöleli az eget és a földet. Legnagyobb Nevedre, ó, minden népek Ura! Csak arra vágyódtam, mit Te kívántál, és csak azt szeretem, amit Te is szeretsz.

Majd térdeljen le, és homlokát a földre hajta mondja:

Magasztosabb vagy Te bármely Rólad alkotott képnél a Sajátodon kívül, és bárki más megértésénél Rajtad kívül.

Majd álljon fel, és szóljon emígyen:

Tedd imám, ó, Uram, élő vizű forrássá, mely által élhetek, mígcsak uralmad tart és szólíthatlak világaiddal mindenikében.

Majd emelje fel ismét esdőn kezét, és mondja:

Ó, Te, Kitől távol semmivé lesznek a szívek és a lelkek, és Ki szeretetének tüze lángba borította az egész világot! Nevedre könyörgöm Hozzád, mely

által lebírtad Te az egész teremtést, ne tartóztasd meg tőlem, mi Véled vagyok, ó, Te, Ki uralkodsz minden ember felett! Lásd, ó, Uram, miként siet ez idegen legmagasztosabb hona felé, mely méltóságod boltozata alatt és irgalmad udvarában emelkedik, miként keresi e tévelygő megbocsátásod óceánját, ez alantas szerzet dicsőséged kastélyát, és e szegény teremtmény gazdagságod ragyogását. Tiéd a hatalom, hogy azt parancsold, ami Néked tetszik. Tanúságot teszek, hogy dicsőítendő vagy Te cselekedeteidben, a Te parancsolataidnak kell engedelmeskedni, és hogy soha senki nem korlátozhat Téged a parancsolásban.

Majd emelje karját az ég felé, és ismétlje háromszor a Legnagyobb Nevet. Minekutána kezét térdén nyugtatva hajoljon meg Isten előtt – áldassék és magasztaltassék –, és szóljon emígyen:*

Látod, ó, Istenem, miként mozdult meg az én lelkem tagjaimban az imádásod utáni vágyódásban, és a sóvárgásban, hogy megemlékezhesek Rólad és dicsőíthesselek Téged; miként tesz ezennel hitvallást arról, amiről megnyilatkozásod királyságában és tudásod mennyországában Parancsolod Nyelve tett tanúbizonyosságot. Szeretek, ó, Uram, ezen állapotban azért könyörögni, hogy részeltess mindenből, mi Tiéd, hogy emígyen nyilvánvalóvá tehessem szegénységemet és

magasztalhassam a Te bőségedet és gazdagságodat, világgá kiálthassam erőtlenségemet és tanulkodhassam a Te erőd és a Te hatalmad mellett.

Majd emelkedjen fel, kélszer emelje fel kezét esdőn, és mondja:

Nincsen más Isten, csak Te, a Mindenható, a Mindeneknél Bőkezűbb. Nincsen más Isten, csak Te, az Elrendelő, mind kezdetben, mind mindenkor. Ó, Isten, én Istenem! Megbocsátásod bátorra tett engem, irgalmad megerősített engem, hívásod megbresztett engem, s kegyelmed felemelt és Hozzád vezetett engem. Hisz ki vagyok én, hogy máskülönbben közelséged városának kapuja elé merjek állni, vagy a fények felé fordítsam arcom, melyek akaratod mennyországából sugárzanak? Látod, ó, Uram, e nyomorult lényt kegyelmed kapuján kopogtatni és e tünékeny lelket az örök élet folyóját keresni nagylelkűséged kezéből. Tiéd a parancsolás mindenkor, ó, Te, Ki minden nevek Ura vagy, enyém a megnyugvás és magam készséges alávetése a Te akaratodnak, ó, mennyek Teremtője!

Majd emelje fel kezét háromszor, és mondja:

Nagyobb Isten az összes nagyoknál!

Majd térdeljen le, és homlokát a földre hajtva szójjon emígyen:

Túl magasan vagy Te, hogy a közeledben lévők dicsőítése felhatoljon közelséged mennyországába, vagy hogy hű híveid szívének madara elérhessen kapudnak ajtajához. Bizonyoságot teszek, hogy magasztosabb vagy Te minden tulajdonságnál és szentebb minden névnel. Nincsen más Isten, csak Te, a Legmagasztosabb, a Mindenek Felett Dicső.

Majd üljön fel, és mondja:

Vallom, miről bizonyoságot tett minden teremtett dolog, és a magasságbéli Gyülekezet, és a legmagasabb Paradicsomkertben lakozók, és felettük a mindenek felett dicsőséges Láthatárról maga a Nagyság Nyelve is, hogy Te vagy az Isten, hogy nincsen más Isten Rajtad kívül, és hogy Az, Ki testet öltött, a Rejtett Misztérium, a Félton Óvott Jel, Kin keresztül az L, E, GY, E és N betűk összekapcsoltattak és összekötettek. Bizonyoságot teszek, hogy Ő az, Kinek nevét a Legmagasabb Toll lejegyezte, és Ki említettett Isten, a magasságbéli Trónus és a föld Ura Könyveiben.

Majd álljon fel, és mondja:

Ó, minden lét Ura és a látható és láthatatlan dolgok Gazdája! Bizony, látod könnyeimet és sóhajaimat, mik elhagyják ajkamat, hallod nyögésemet és siránkozásomat és szívem jajgatását. Hatalmadra! Tévélygésem visszatartottak attól, hogy közel kerülhessek Hozzád, és bűneim távol tartottak Szentséged udvarától. Szereteted, ó, Uram, gazdaggá tett engem, a Tőled való elválasztottság pedig megnyomorított és a távollét Tőled elemésztt engem. Lányomaidra kérek ebben a vadonban, és a szavakra „Ím, itt vagyok, ím, itt vagyok?”, melyekkel a Te kiválasztottaid szólottak e végtelenségben, és Kinyilatkoztatásod lélegzetére és Megnyilvánulásod Pirkadatának lágy fuvallataira könyörgöm Hozzád, rendeld el, hogy pillantásomat szépségedre vethessem és betarthassam mindazt, mi Könyvedben foglaltatott.

Majd ismétlje háromszor a Legnagyobb Nevet, hajoljon előre kezéit térdén nyugtatva, és mondja:

Dicsőség Néked, ó, Istenem, hogy segítettél megemlékezni Rólad és dicsőítenem Téged, hogy megismerttetted vélem Őt, Ki jeleid Hajnala, meghajtottál engem Felsőbbséged, és alázastra tanítottál Istenséged előtt, és elismerttetted vélem, mit Nagyságod Nyelve kijelentett.

Majd egyenesedjen fel, és mondja:

Ó, Isten, én Istenem! Hátam meggörbíti bűneim súlya és nemtörődőmségem megnyomorított engem. Valahányszor gonosz tettemen és a Te jóakaraton elmélkedem, megrendül szívem és felzúg vérem ereimben. Szépségedre, ó, Te, a világ Vágya! Pirulok arcom Feléd fordítani, és vágyódó kezeim szégyenkeznek nagylelkűséged mennyországa felé emelkedni. Látod, ó, Istenem, könnyeim nem engednek Rád emlékezni és erényeidet magasztalnom, ó, Te, a magasságbéli Trónus és a föld Ura! Királyságod jeleire és Uralmad misztériumaira könyörgök, cselekedd azt szeretteiddel, mi nagylelkűségedhez illik, ó, minden lét Ura, és kegyelmedhez méltó, ó, a látható és láthatatlan Királya!

Majd ismétlje háromszor a Legnagyobb Nevet, térdeljen le, és homlokát a földre hajtvá mondja:

Dicsőség Néked, ó, Istenünk, hogy leküldted hozzánk azt, mi közel vonz minket Hozzád, és ellátsz minket a Könyveidben és Írásaidban lakozó minden jóval. Könyörgünk, ó, Uram, őrizz meg minket az üres ábrándok és hiábavaló képzelődések sokaságától. Mert bizony Te vagy a Hatalmas, a Mindenek Tudója.

Majd emelje fel fejét, üljön fel, és mondja:

Hitvallást teszek, ó, Istenem, amiről a Te választottaid tanuskodtak, és elismerem azt, mit a legmagasabb Paradicsomban lakozók és a Te hatalmas Trónusod körül járók elismertek. Tiéd a föld és menny királysága, ó, világok Ura!

—Babá'u'lláh

**: Alláh'u'Abbá (Isten a Mindenek Felett Dicső)*

